

nostre pelis vives. Aquella vida ha estat
i ha estat guaylla. Com la recordo, veuen!
Tornem per a nosaltres aquella terra i la
trouguem i ha estat perduda. Forçarem ariet
a fer les nostres parades. Forçarem ariet
Forçarem com dos enamorats a perdre
aquella café tant dolç, correfa teu, deplu,
del paragest. Si, vau, vau, el retorn
de la diha s'obliga i no t'ajuda. Però
veuen a Espanya? Qui ho sap. Segurament
que si i si no en s'ajuda sobreu retornem
en el nostre veure tota la felicitat veu
viada, durant aquestes dies de
pregona de paragest. Si, dos dies d'ací
nos des, veuen en veuen d'evangelic
d'illuminar rebut per casa amb veu,
diguem que veurem. Esti contact
de jo. Esti contact de tu. Heu rebut
bier dignes del vostre pau amor, en
una pauada. Veurem que fuc veu
Mauri veu?

Veurem saber que heu rebut les veus.
En desolarem jaurem que s'obrien arie-
nant unanimitat de carter. Heu veu
veua de jo. Sotriu aquests n'elles, deus?
Jo ve que tant o d'horra sotriu i jo ve
veueu que jo veu mateix veu veu
aie a veu veu i veu veu just aie
de que aie a veu veu cel.
Solament i jo veu a la veu veu
Per a tu veu veu, l'isti veu veu
i e' amor amb els veu veu cel veu

159

(Hermita, dijous 9-gener. 41.

Maria meua, ben estimada: Dijous avui ja i no he rebut pas cap meua carteta tera. Naturalment que no sobra el temps. Seguirem ací unes setmanes. Tot blanc encara de neu i avui sembla que vulgui tornar a nevar. Va caient però molt poqueta cosa. No sé quan podria sortir aquesta carta. Si no neva meua segurament demà al matí baixaria algú a Fourton i podria portar les cartes. Avui no hi auria pas ningú. Per tant si no ens arribem a la casa no sabrem si hem portat la correspondència d'avui.

Adjunt trobaràs una carta d'en Juanito. La Mercedes estarà contenta. Que li escrigui tot seguit. Jo ho faré avui. Ja veus s'han conegut amb en llop qui ha rebut noves de la seva companya. Això ens demostra que els Juanito no rebé la meua postal i per cert que sortí amb el mateix correu junt amb la d'en llop de la que me'acudí rebut.

Voldria creure que avui hauràs rebut la meua carta de l'altra setmana que sortí fa tres dies de Fourton. Alí sortí-lo de dimarts. Hauràs passat uns dies plens de neuit, eh no veu neva? No és pas una banta que diuen avui i no s'estraugi si el fet es repeteix, perquè si no s'aixeca el temps ves a saber si demà al matí ens trobarem citats de nou i no pot viure el nostre correu. Millor que no ja que això va prou malament. Si això dura agotarem totes les reserves de menjar i econòmiques. De tot sortirem veu. No pateixis que per poc que poguem treballar ens referem de tot. Avui aquesta matineda ha marxat en altre xicot. La col·lectivitat ha quedat reduïda a sis i ben aviat quedarem segurament quatre que és el que interessa. Ja et deia el que feia el cas. Per part dels que es defensen hi ha interès en que jo resti ací. Veurem però. Jo segueixo alimentant l'idea de seure el que em diguin d'impresar a la companyia de Peyrolles. Poter si que de moment serà millor quedar ací veu i esperar que funcioni la Comissió a Carcassonne per

intentar d'arreglar alguna cosa en papers i diners. L'única obsessió nova és que si cal seguir així en condicions com les actuals, aquest 41, canviar la vida per intentar de refer el nostre viure en que fos d'una faiso ben parcial, que no pot ésser altra que la conseguir treball per a tu a un lloc voreta meu. Jo sé que tu ho desitges tant com jo i que la tranquil·litat i ben éster d'aquí la desitges ben contenta pomes per trobar la recompensa de veure'us uns dies a la setmana. M'equivoco no com nova? He que no?

¿i inclou una carta les Cervera. Fe la còpia, i res més. Jo crec que ells veuran que soc jo qui escriu aquesta vegada. Podria signar Pepe, però serà millor, ja que vull fer-los-hi en alguna altra alguna pregunta i serà més despitat així. Ja veus la mare, ara amb la cosa del cor. Estic ben preocupat ja que si que no te' bones jugades i qualsevol encicó pot ésser-li fatal. Per cert, abir un dels xicots d'aquí rebé la nova de la mort de la seva mare i ell havia escrit a la vigília. És la vida nostra. Ací ben poquetes alegries poden viure's d'allà baix i i sorpreses doloroses. Res li podem fer Cor fort en aquests casos.

Saps que de la carta de la Cauals em cridà l'atenció una cosa? Aquella que havien rebut de casa el paquet de fesols i patates. Ja estic bé si la cosa ha sorgit directament d'ells. Em disgustava, però que hagués estat tu des d'aquí, veneta meua qui h'has insinuat. No perquè no vulgui que se'ls ajudi, sinó pel fet que nosaltres pots crear-los que dificultat i no fotesime que els embran quessim de non. comprem? A més, nosaltres, nos sabem quina és la seva situació econòmica i segurament que no deu ésser molt falaguera, si han de pagar la multa aquells i amb el que ha passat del pare tan temps mes que són diners de mantenció, viatges als altres etc. etc. Fu fi, no crec que sigui cosa teua, veritat no comot meu?

Ara que recordo una cosa. La Mercedes deu tenir una foto dels de casa. Si és així, podries enviar-me la quostia. La recordo però em plauria contemplar-la alguna estona. D'acord?

I ben poquetes coses més. Ja et deia en la meua anterior com podies arreglar de moment la cosa per comprar la llet. Quan et sembla i en tingués uns quants pots fas el primer paquet. Apunta tot el que gastis que et referem de tot.

Ací tens al teu Depot ple d'emperança sempre. Com t'estimo, veneta meua! Les hores em són dolces pel teu record. Com recordo el temps passat voreta teu! La felicitat que ens espera em donia alé per a resistir aquesta etapa, tant trista, de la nostra vida. Però el consol és saber que això s'acaba i el dia menys pensat trobarem els dos de bell non el